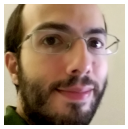
Drenar

Per JoanM el dc., 14/10/2020 - 21:00

Una ferida, un embassament o un plat cuinat poden tenir la mateixa necessitat: ser drenats. Es tracta d'intentar que el líquid sobrant desaparegui, sigui per gust o sigui perquè aboca a una situació perillosa. La capacitat ha arribat al seu límit, i el que s'hi afegeix ja no es pot carregar, és insostenible. No vol dir que l'aigua de més a l'embassament no sigui neta i pura: senzillament significa que ja no hi cap, i que si també l'acumulem, la presa podria esquerdar-se i perdre tota l'aigua.

Quan vivim amb responsabilitats, és ben fàcil acumular, acumular... On posem els límits per una vida sostenible? A quin nivell tenim el tub de drenatge? Si no el posem de manera que el nostre temps inclogui la pregària, l'espiritualitat, la contemplació... l'acció ens menja, i carreguem tanta acció que les esquerdes comencen: petites malalties o ensurts, mal humor, tensió interior... És que veiem tanta aigua bona, que l'hem volgut agafar tota, i era contraproduent, la nostra presa s'esquerda, i hi podem perdre tota la vida.

Déu nostre, guia'ns per aquest art de conèixer-nos i fixar el llindar del drenatge, per tal que el món interior i la relació amb Tu sigui cada dia possible. Amén.